

продовжити споконвічну традицію — завдання нових поколінь майстрів петриківського розпису. Проте, упоратися з цим завданням можливо лише за умови, коли дослідники народної орнаментики створять цілісну наукову картину генези та розвитку південноукраїнського народного орнаменту, яка б стала джерелом необхідних знань для художників-петриківців.

Література:

1. Лозко Галина Трипільська культура // "Гарт", № 9, 1994.
2. Михайлов Б.Д. Петроглифы Каменной Могилы. – М., 1999
3. Плеханов Г. Письма без адреса. Сочинения. - Т.14 – М., 1929.
4. Росенко Петро. Культура Руси-України. Історичний нарис. – Торонто, 1989.
5. Антонов Е.В. Обряды и верования первобытных земледельцев Востока. - М., 1990.
6. Берченко Є.В. Настінне малювання українських хат та господарських будівель при них – К.-Х., 1930.

Вікторія КАРПОВИЧ (Дніпропетровськ)

НАРОДНА ПІСНЯ ТА СУЧАСНИЙ СТАН МУЗИЧНОЇ ТРАДИЦІЇ ПРИДНІПРОВ'Я

Народні пісні — дуже давній за походженням вид фольклору. Виникають вони переважно одночасно — слова з мелодією. Хоч їх, як багато інших фольклорних жанрів, вважають продуктом колективної творчості, це зовсім не означає, що збирається якийсь гурт, колектив і починають складати пісню чи якийсь інший твір. Завжди є якийсь автор, творча індивідуальність, яка створює зразок. А в процесі втілення в життя цей зразок шліфується, удосконалюється, в цьому процесі бере участь багато людей: всі, хто співає пісню, а тому вона і вважається продуктом колективної творчості.

Легендарною пісняркою, так би мовити, народною композиторкою, яка складала пісні, що йшли в народ, особливо в українське козацьке військо, була Маруся Чурай.

Впродовж ХХ сторіччя в Україні з'явилося багато пісень літературного походження, які стали дуже популярними: "Гуде вітер вільний в полі" на сл. В.Забіли, "Повій, вітре, на Вкраїну" на сл. С.Руданського, "Журба" на сл. Глібова, "Зелений гай, пахуче поле" на сл. П.Грабовського, "Їхав поїзд в далеку дорогу" на сл.

В.Сосюри. А скільки пісень стало насправді народними піснями, авторами яких були Т.Шевченко, Ю.Федькович, І.Франко, Леся Українка, П.Тичина!

На наших очах змінюється процес створення пісні. Нині пісні найчастіше з'являються в процесі співпраці поета і композитора, наприклад, поет А.Малишко та композитор П.Майборода створили відому, справді, співану всім народом "Пісню про рушник".

Буває, що в одній особі поєднується і поет і композитор, як, наприклад, в особі Р.Савицького, автора популярних пісень "Гуцулка Ксенія", "Червоні маки", або як це було в особі В.Івасюка, широко відомого автора справді народних пісень "Червона рута", "Два перстені" та інших.

Авторські українські пісні і пісні літературного походження (більш сучасні зразки) мають спільне джерело – народну пісню. "Народна пісня України, - говорив Максим Горький, - апофеоз краси. Український народ проніс через століття рабства і неволі дорогоцінне багатство свого генія. І гляньте, який ласкавий і співучий світ розкривається в його безсмертних піснях".

Так що ж таке українська народна пісня? Це насправді одне з вищих досягнень у світовій музичній культурі. Бо в інтонуванні спостерігаємо ментальність українського народу, чуємо людський подих і ті душевні рухи, які притаманні тільки нам, українцям.

Які ж українські пісні співають сьогодні на берегах нашого Дніпра, в нашій Дніпропетровщині?

Переглядаючи матеріали фольклорних експедицій, готуючи серію "Фольклор Наддніпрянщини", була персбрана велика кількість

Олександр СИТНИК (Львів)

З ІСТОРІЇ ПАЛЕОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ "ПОЛУДНЕВОГО" ПОДІЛЛЯ (Юрій Полянський)

Дослідження перших пам'яток палеолітичної доби у Придністровському чи "Полудневому" Поділлі на Галичині розпочалось порівняно недавно. Воно пов'язане з іменем визначного українського геолога, географа та археолога Юрія Полянського. Саме Ю.Полянський у 1920-1930-х роках започаткував професійне вивчення найдавніших стоянок стародавньої кам'яної доби у Галичині і вивів палеоліт регіону на